УДК 65 8.15

Ольга ЗОЛОТАРЬОВА
кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів і кредиту,
Дніпродзержинський державний технічний університет

Аріна МІСЮРА
Дніпродзержинський державний технічний університет

Ілля КОПІЯ
Дніпродзержинський державний технічний університет

ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ РУХОМ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ ТА ЙОГО РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

У статті аналізуються основні проблеми у сфері фінансування розвитку промислових підприємств за рахунок власних джерел; визначаються зміст і критерії класифікації їх грошових потоків; обґрунтовується роль ефективного управління рухом грошових потоків у забезпеченні фінансової стійкості промислового підприємства; виділяються причини невідповідності значень реального потоку грошових коштів і прибутку, відображеного у звітності; пропонуються систематизовані заходи для оптимізації балансу грошового потоку підприємства.

Ключові слова: *підприємство, грошові потоки, управління, фінансова стійкість, ліквідність, рентабельність, прибуток, власні кошти, оборотні кошти.*

Сьогодні українські промислові підприємства мають досить обмежені можливості поповнення власних фінансових ресурсів, і, в тому числі, - грошових коштів. Це обумовлено тим, що банківське кредитування не відіграє серйозної ролі як джерело можливого нарощування ліквідних оборотних коштів, оскільки концентрується у торгівлі та в інших секторах з високою оборотністю активів. Одержаного вітчизняними підприємствами прибутку також не досить, щоб у разі потреби за рахунок цього можна було істотно збільшити оборотні активи [10, с. 65]. І це в той час, коли саме від достатності оборотного капіталу та безперервності руху грошових потоків у найбільшому ступені залежить не тільки злагодженість у роботі промислового підприємства, а й загалом його фінансова стійкість.

При цьому провідні вітчизняні вчені наголошують на тому факті, що незадовільні результати розвитку української промисловості вказують на необхідність серйозних змін як у промисловій політиці держави, так і у практичній сфері щодо реорганізації системи управління фінансовими ресурсами підприємства і, зокрема, його грошовими потоками. Вивченню окресленої проблематики присвячена значна кількість наукових праць таких вчених, як Бабіч В. [1], Будник В. [2], Васильців Т. [3], Вишневський В. [4], Дякон Л.[5], Зельнікова І. [6], Крючкова І. [7], Кизим М. [8], Литвин Б. [9], Михайловська О. [10], Петленко Ю. [11], Поддєрьогін А. [12], Подольська В. [13], Стельмах М. [9], Тельнова Г. [15], Харченко Н. [16], Шаблиста Л. [17], Яріш О. [13]. Однак питання підвищення ефективності управління рухом грошових потоків підприємства висвітлено недостатньо як у теоретичному, так і в практичному вимірі, попри його гостру актуальність у сучасних умовах нестачі ліквідних коштів у промислових підприємств. На нашу думку, поглиблене дослідження саме цього аспекту управління фінансовими ресурсами підприємства сприятиме посиленню його фінансової стійкості як найважливішого завдання та орієнтира у процесі функціонування вітчизняних промислових підприємств в умовах посткризового періоду.

Відповідно до вищезазначеного, у статті планується з'ясувати особливості управління грошовими потоками підприємства та на основі діагностування найбільш гострих проблем у цій сфері запропонувати основні заходи з підвищення його ефективності.

Як вже зазначалось, у сучасний складний період соціально-економічного розвитку України істотно зменшились можливості фінансування розвитку підприємств, особливо за рахунок власних джерел, що обумовлено наступними головними причинами:

1. Низька рентабельність промислових підприємств і наявність значної кількості збиткових підприємств. За даними таблиці 1 очевидно, що рентабельність операційної діяльності в середньому по промисловості на кінець досліджуваного періоду скорочувалась і у 2011 р. склала 4,8%, а за січень-червень 2012 р. – 3% [14].

У таблиці 2 спостерігається негативна динаміка питомої ваги збиткових підприємств промисловості в Україні, причому найбільш збитковими є підприємства добувної промисловості, оскільки саме їх питома вага була найбільшою протягом усього аналізованого періоду й загалом перевищувала 50%.

2. Низька фінансова стійкість і ліквідність промислових підприємств. Слід зазначити, що на 01.07.2011 р. середній умовний коефіцієнт автономії (фінансової незалежності) у промисловості становив 0,3, а оптимальне значення для банківського кредитування має перевищувати 0,5 [3, с. 93].

© Ольга Золотарьова, Аріна Місюра, Ілля Копія, 2012

Таблиця 1. **Рентабельність операційної діяльності великих і середніх підприємств України за видами промислової діяльності у 2008-2012 рр., %**

Вид промисловості	2008 р.	2009 р.	2010 рік	2011 рік	Січень-червень 2012 р.
Загалом по промисловості	4,9	1,8	3,6	4,8	3,0
Добувна промисловість	23,5	4,3	14,8	17,3	17,6
Переробна промисловість	3,1	1,4	2,3	2,8	3,5
Виробництво та розподілення електроенергії, газу та води	2,0	1,8	1,4	4,8	0,9

Таблиця 2. **Чистий прибуток (збиток) великих та середніх підприємств України за видами промислової діяльності у 2008-2012 рр., млн. грн.**

Вид промисловості	2008 р.		2009 р.		2010 р.		2011 р.		Січень-червень 2012 р.	
	Чистий прибуток (збиток)	% збиткових підприємств	Чистий прибуток (збиток)	% збиткових підприємств	Чистий прибуток (збиток)	% збиткових підприємств	Чистий прибуток (збиток)	% збиткових підприємств	Чистий прибуток (збиток)	% збиткових підприємств
Загалом по промисловості	5542,5	40,4	-14192,5	41,5	11889,6	42,5	37077,5	39,7	2355,4	45,3
Добувна промисловість	16917,6	41,4	408,8	44,4	15639,5	53,9	20386,9	51,1	8012,0	54,9
Переробна промисловість	-10989,1	39,5	-14113,9	40,7	-3177,6	41,0	3060,3	38,3	-5441,8	41,9
Виробництво та розподілення електроенергії, газу та води	-386,0	53,6	-487,4	51,0	-572,3	58,8	13630,3	54,1	-214,8	68,1

Крім того, за даними таблиці 3, попри позитивну динаміку з кінця 2009 р. як оборотних активів промислових підприємств України, так і їх найбільш ліквідної статті – грошових коштів, питома вага останніх у структурі оборотного капіталу залишається доволі низькою, а саме 6%.

Таблиця 3. **Оборотні активи та грошові кошти промислових підприємств у 2008-2011 рр., млн. грн.**

Назва показника	2008 р.	2009 р.	2010 р.	Січень-вересень 2011 р.
Оборотні активи	481216,6	541252,1	631647,4	651437,0
Грошові кошти	26679,7	23494,6	31846,0	38864,2
Питома вага грошових коштів у структурі оборотних активів, %	5,5	4,3	5,0	6,0

3. Значна кредиторська заборгованість підприємств. На 01.07. 2011 р. її частка в загальній сумі активів підприємств промисловості становила 38%. У тому числі - заборгованість по оплаті праці, яка була найбільшою.

4. Невідповідний рівень і стан інституційно-правового забезпечення розширення фінансових можливостей промисловості внаслідок відсутності системності у державній регіональній політиці стратегічного планування, а також недосконалості державної політики створення сприятливого середовища для інвестицій у реальному секторі економіки.

Відповідно, недостатність коштів для фінансування розвитку підприємства за рахунок власних коштів призводить до зменшення обсягів інвестицій в основний капітал, що негативно впливає на підвищення ефективності функціонування промислових підприємств та рівня їх конкурентоспроможності.

Наголосимо, що грошові потоки, які формуються на підприємстві в процесі його господарської діяльності, є одним з найважливіших самостійних об'єктів фінансового управління в контексті підвищення рівня фінансової стійкості підприємства. Доцільно нагадати, що грошовий потік підприємства є сукупністю розподілених у часі надходжень і виплат коштів, генерованих його господарською діяльністю.

Отже, ефективне управління грошовими потоками визначає досягнення поставлених поточних і стратегічних цілей, сприяє забезпеченню високого рівня фінансової стійкості підприємства.

Детальніше роль ефективного управління грошовими потоками підприємства можна охарактеризувати наступними основними засадами:

1. Грошові потоки обслуговують здійснення господарської діяльності підприємства практично у всіх її аспектах. Образно грошовий потік можна зобразити як систему «фінансового кровообігу» господарського організму підприємства. Ефективно організовані грошові потоки підприємства є найважливішим симптомом його «фінансового здоров'я», передумовою

досягнення високих кінцевих результатів його господарської діяльності загалом.

2. Ефективне управління грошовими потоками забезпечує фінансова рівновага підприємства в процесі його стратегічного розвитку. Темпи цього розвитку, фінансова стійкість підприємства визначаються тим, наскільки різні види потоків коштів синхронізовані між собою за обсягами і у часі. Високий рівень такої синхронізації дозволяє істотно прискорити реалізацію стратегічних цілей розвитку підприємства.

3. Раціональне формування грошових потоків сприяє підвищенню ритмічності здійснення операційного процесу підприємства. Будь-який збій у здійсненні платежів негативно позначається на формуванні виробничих запасів сировини і матеріалів, рівні продуктивності праці, реалізації готової продукції. Водночас ефективно організовані грошові потоки підприємства, підвищуючи ритмічність здійснення операційного процесу, забезпечують зростання обсягу виробництва і реалізації його продукції.

4. Ефективне управління грошовими потоками дозволяє скоротити потреби підприємства в позиковому капіталі. Активно керуючи грошовими потоками, можна забезпечити більш раціональне й ощадливе використання власних фінансових ресурсів, сформованих із внутрішніх джерел, знизити залежність темпів розвитку підприємства від залучення кредитів. Особливу актуальність цей аспект управління грошовими потоками набуває для підприємств, що знаходяться на ранніх стадіях свого життєвого циклу, доступ яких до зовнішніх джерел фінансування досить обмежений.

5. Управління грошовими потоками є важливим фінансовим важелем прискорення обороту капіталу підприємства. Цьому сприяє скорочення тривалості виробничого і фінансового циклів, що досягається у процесі результативного управління грошовими потоками, а також зниження потреби в капіталі, що обслуговує господарську діяльність підприємства. Прискорюючи за рахунок ефективного управління грошовими потоками оборот капіталу, підприємство забезпечує зростання суми генерованого у часі прибутку.

6. Ефективне управління грошовими потоками дозволяє зменшити ризик неплатоспроможності підприємства. Навіть у тих, що успішно здійснюють господарську діяльність і генерують достатню суму прибутку, неплатоспроможність може виникати як наслідок незбалансованості різних видів грошових потоків у часі. Синхронізація надходження і виплат коштів, що досягається у процесі управління грошовими потоками підприємства, усуває цей фактор.

7. Активні форми управління грошовими потоками надають можливість підприємству отримувати додатковий прибуток, генерований безпосередньо його грошовими активами. Мова йде в першу чергу про ефективне використання тимчасово вільних залишків коштів у складі оборотних активів, а також накопичуваних інвестиційних ресурсів у здійсненні фінансових інвестицій. Високий рівень синхронізації надходжень і виплат коштів за обсягом і в часі знижує реальну потребу підприємства в поточному і страховому залишках грошових активів, що обслуговують операційний процес, а також резерв інвестиційних ресурсів, сформований у процесі здійснення реального інвестування. Таким чином, ефективне управління грошовими потоками підприємства сприяє формуванню додаткових інвестиційних ресурсів для здійснення фінансових інвестицій, що є джерелом прибутку.

Оскільки поняття «грошовий потік підприємства» є агрегованим і інтегрує у свій склад численні види потоків, що обслуговують господарську діяльність, то з метою забезпечення ефективного цілеспрямованого управління грошовими потоками доцільно навести їх класифікацію. Її пропонується здійснювати за наведеними нижче основними ознаками.

1. За масштабами обслуговування господарського процесу виділяються наступні види грошових потоків: по підприємству загалом, по окремих структурних підрозділах підприємства, по окремих господарських операціях.

2. За видами господарської діяльності відповідно до міжнародних стандартів обліку є такі види грошових потоків: за операційною, за інвестиційною, за фінансовою діяльністю.

3. За спрямованістю руху коштів: позитивний (вхідний); негативний (вихідний) грошові потоки. Недостатність обсягів у часі одного з цих потоків обумовлює наступне скорочення обсягів іншого виду. Тому в системі управління грошовими потоками підприємства обидва ці види становлять єдиний (комплексний) об'єкт фінансового менеджменту.

4. За методом обчислення обсягу: валовий грошовий потік - характеризує всю сукупність надходжень або витрат коштів у розглянутому періоді часу стосовно окремих його інтервалів, чистий грошовий - відображає різницю між позитивним і негативним грошовими потоками (між надходженням і витратою коштів) у розглянутому періоді часу за окремими його інтервалами.

5. За рівнем достатності обсягу: надлишковий, при якому надходження коштів істотно перевищують реальну потребу підприємства в цілеспрямованій їхній витраті; дефіцитний, коли надходження коштів істотно нижче реальних потреб підприємства.

6. За методом оцінки в часі: теперішній - характеризує грошовий потік підприємства як єдину порівнювану його величину, наведену за вартістю на теперішній момент часу; майбутній - відображає грошовий потік підприємства як єдину порівнювану його величину, наведену за вартістю на конкретний майбутній момент часу.

7. За безперервністю формування в розглянутому періоді: регулярний - характеризує потік надходження або витрат коштів по окремих господарських операціях (грошових потоках одного виду), що у розглянутому періоді часу здійснюється постійно по окремих інтервалах цього періоду; дискретний – поєднує надходження або витрати коштів, пов'язані зі здійсненням одиничних господарських операцій підприємства в розглянутому періоді часу.

8. За стабільністю тимчасових інтервалів формування регулярні грошові потоки характеризуються наступними видами: з рівномірними тимчасовими інтервалами в межах досліджуваного періоду, який має характер ануїтету; з нерівномірними тимчасовими інтервалами в межах досліджуваного періоду, прикладом якого є графік лізингових платежів за орендоване майно з погодженими сторонами нерівномірними інтервалами часу їх здійснення протягом періоду лізингування активу.

Розглянута класифікація дозволяє більш цілеспрямовано здійснювати облік, аналіз і планування грошових потоків різних видів на підприємстві.

Зауважимо, що фінансовий аналіз підприємства, який проведений тільки за абсолютними та відносними показниками фінансової стійкості, не можна вважати повним або вичерпним. Деякі з цих показників можуть навіть різнитися від показників, які розраховуються на основі даних грошового потоку (наприклад, рентабельність). Це відбувається тому, що грошовий потік відображає реальну ситуацію з потоком грошових коштів на підприємстві протягом року по всіх видах діяльності (операційній, інвестиційній, фінансовій), а відносні показники фінансової стійкості не розподіляють по видах діяльності. Тому виникає ситуація, коли, наприклад, за підсумками операційної (основної) діяльності підприємство має прибуток, але, використовуючи кошти на інвестиційну діяльність, за підсумками року загалом отримує збиток. У такому разі відносні показники, які характеризують фінансову стійкість підприємства, показують повну нестачу ліквідних коштів на підприємстві і відсутність платоспроможності. Але ж з аналізу грошового потоку може бути очевидно, що підприємство випускає ліквідну продукцію, яка швидко реалізується і за основним видом діяльності має прибуток, тобто не можна казати про повне кризове становище на ньому. Може бути й таке, що підприємство просто нарощує темпи виробництва і для цього просто вимушене вкладати кошти, наприклад, у нематеріальні активи розширюючи свою виробничу базу.

Грошовий потік і розрахунок прибутку також не збігаються в часі при використанні методу визначення прибутку від реалізації продукції за моментом її відвантаження. У цьому випадку продукція може вважатись реалізованою в одному часовому періоді, а гроші надходитимуть в іншому. Тому орієнтація тільки на дані про прибуток є деякою мірою умовною і може призвести до підвищення фінансового ризику.

Підприємство може бути прибутковим за даними бухгалтерського обліку і звітності і водночас відчувати певні ускладнення в оплаті своїх поточних зобов'язань. Однією з причин такої ситуації є специфіка відображення інформації в звітності про фінансові результати, яка полягає у використанні методу нарахувань та відповідності доходів і витрат. Інформація про потоки грошових коштів формується за касовим методом, тобто за фактом їх руху на рахунках у банку і в касі підприємства. Результатом використання різних методів формування інформації є невідповідність реального потоку грошових коштів і прибутку, відображеного у звітності (рис. 1).

Розв'язати названі протиріччя призначений звіт про рух грошових коштів. Він має вагоме значення як для менеджменту підприємства, так і для кредиторів, інвесторів, контрагентів. При цьому на основі міжнародних стандартів обліку і сформованої практики для підготовки фінансової звітності про рух коштів використовуються два основних методи – прямий і непрямий. Ці методи відрізняються повнотою надання даних про розмір і види грошових потоків підприємства, вихідною інформацією для розробки фінансової звітності й іншими параметрами.

Взагалі-то для фінансової стійкості важливим є, щоб рух коштів від операційної діяльності повністю покривав видатки від інвестиційної та фінансової сфер діяльності підприємства. Якщо така ситуація не спостерігається, підприємство має проблеми із фінансовою стійкістю.

У випадку, коли чистий рух коштів за всіма видами діяльності знаходиться на позитивному рівні, можна стверджувати про те, що позитивний результат від операційної діяльності задовольняє потреби підприємства і покриває видатки на інші сфери його діяльності.

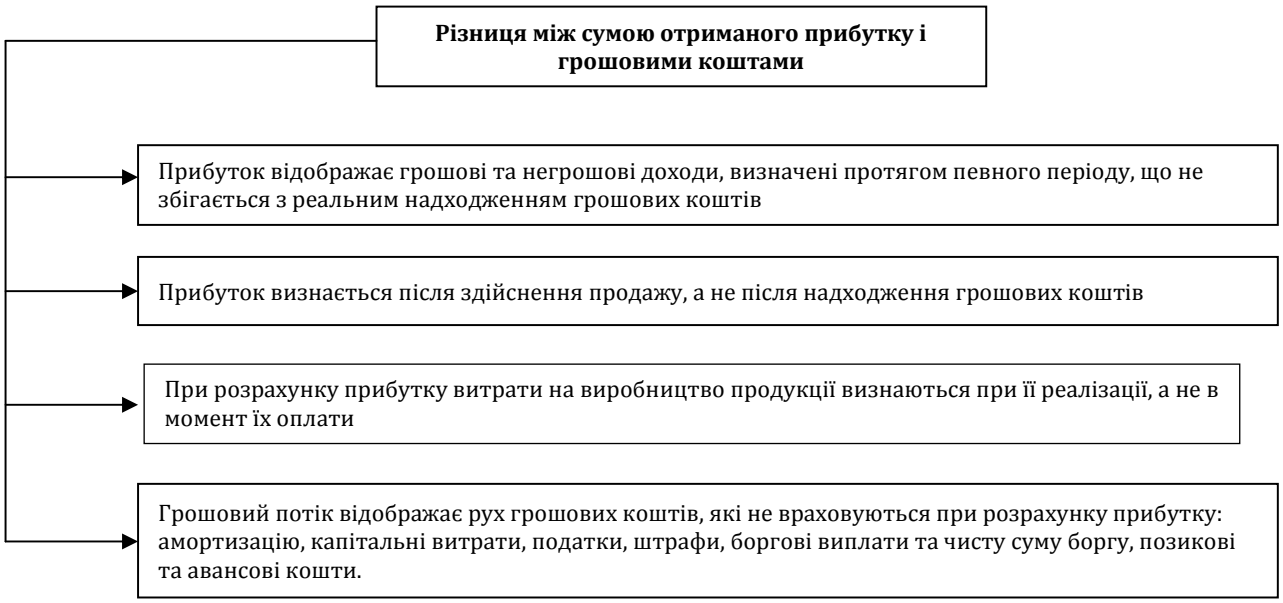

Рис. 1. **Причини розбіжностей між сумами одержаного прибутку підприємства і грошових коштів**

Для оптимізації балансу грошового потоку доцільно проводити наступні заходи:

1. Збільшувати вхідний грошовий потік у короткостроковому періоді за рахунок таких заходів: використання передоплати за всю або більшу частину продукції, яка користується підвищеним попитом; скорочення термінів надання товарного кредиту покупцям продукції; збільшення розмірів цінових знижок при реалізації продукції, яка не користується високим попитом; прискорення інкасації дебіторської заборгованості; використання сучасних форм реінвестування простроченої дебіторської

заборгованості - облік векселів, факторингу; індивідуальна робота з кожним дебітором з метою прискорення надходження коштів; використання короткострокових фінансових кредитів і позик.

2. З метою уповільнення виплат коштів у короткостроковому періоді можна рекомендувати такі заходи: збільшення термінів за погодженням з постачальниками товарного кредиту; уповільнення інкасації власних платіжних документів; реструктуризація короткострокових фінансових боргів шляхом переведення їх у довгострокові борги; одержання відстрочки по платежах у бюджет і позабюджетні фонди; зменшення розміру платежів за рахунок удосконалення внутрішньої і зовнішньої фінансової політики підприємства, спрямованої на економію витрат.

3. У довгостроковому періоді збільшення вхідного грошового потоку може бути досягнуте за рахунок таких заходів: збільшення розмірів власного капіталу за рахунок випуску нових акцій, додаткових установчих внесків, одержання бюджетного цільового фінансування, капіталізації більшої суми чистого прибутку підприємства; залучення додаткових фінансових кредитів і позик у формі випуску корпоративних облігацій чи довгострокового банківського кредиту; продажу частини або всього пакета цінних паперів для збільшення обсягу коштів в обороті; ліквідація і продаж частини майна, насамперед основних фондів, або здачі їх в оренду у випадку їх недостатньо ефективного використання; збільшення обсягу продажів за рахунок зростання виробництва продукції, удосконалення технології, випуск нових видів продукції чи надання нових видів послуг; диверсифікованість діяльності шляхом проникнення на нові ринки збуту і ринки ресурсів; підвищення продуктивності праці, розвиток рекламної діяльності, впровадження нових нетрадиційних підходів до роботи з покупцями; активного використання оренди, у тому числі фінансового лізингу;

4. Зниження обсягів вихідного грошового потоку в довгостроковому періоді може бути досягнуте за рахунок таких заходів: зменшення обсягів придбання основних коштів, які не забезпечують істотного збільшення в довгостроковому періоді вхідного грошового потоку; зменшення вкладення коштів у фінансові інструменти інвестування; зниження витрат на придбання матеріальних оборотних активів за рахунок вибору дешевшої і якісної сировини та матеріалів; вибір більш придатних за витратами постачальників сировини, матеріалів, комплектуючих виробів; зменшення транспортних і складських витрат за рахунок оптимізації розмірів постачань матеріальних оборотних активів, скорочення періоду збереження товарно-матеріальних цінностей; істотне підвищення продуктивності праці, яке дозволяє знизити витрати на оплату праці і позабюджетні платежі; мінімізація загальної суми витрат на виробництво і реалізацію продукції і послуг.

Запропоновані у статті заходи щодо підвищення ефективності управління рухом грошових потоків будуть неповними, якщо не згадати про потенціал сучасного логістичного менеджменту, інструментарію фінансового планування і прогнозування. Таким чином, у наступних дослідженнях щодо наведеної у статті проблематики доцільно буде сконцентрувати увагу на питаннях використання елементів сучасного фінансового контролінгу та бюджетування, актуальність і важливість яких важко переоцінити в нинішніх умовах.

Список літератури

1. *Бабіч, В. В. Удосконалення обліку формування, розподілу й використання прибутку [Текст] / В. В. Бабіч, А. М. Поддєрьогін // Економіка України. – 2012. - №2. – С.103-110.*
2. *Будник, В. А. Управління запасами підприємств з урахуванням вартості грошей за часом [Текст] / В. А. Будник // Економіка і держава. – 2012. - №8. – С.27-28.*
3. *Васильців, Т. Г. Інституційне забезпечення розширення фінансових можливостей підприємств промисловості та АПК на регіональному рівні [Текст] / Т. Г. Васильців, Р. Л. Лупак, Н. Я. Юрків // Фінанси України. – 2012. - №3. – С. 90-101.*
4. *Вишневський, В. Промислова політика: теоретичний аспект [Текст] / В. Вишневський // Економіка України. – 2012. №2. – С.4-15.*
5. *Дякон, Л. Л. Формування стратегічного фінансового контролінгу підприємства [Текст] / Л. Л. Дякон // Економіка і держава. – 2012. - №8. – С. 36-38.*
6. *Зельнікова, І. О. Формування механізму ефективного керування оборотними коштами [Текст] / І. О. Зельнікова. - М., 2006. – 350 с.*
7. *Крючкова І. В. Розвиток логістичного управління підприємством [Текст] / І. В. Крючкова // Економіка і держава. – 2012. - №7. – С. 80-81.*
8. *Оцінка і діагностика фінансової стійкості підприємства [Текст] : монографія / М. О. Кизим, В. А. Забродський, В. А. Зінченко, Ю. С. Копчак. – Х.: ІНЖЕК, 2003. – 144с.*
9. *Литвин, Б. М. Фінансовий аналіз [Текст] / Б. М. Литвин, М. В. Стельмах. – К.: Хай-тек-Прес, 2008. – 335с.*
10. *Михайловська, О. В. Синергетичний ефект від взаємодії стимулювання внутрішнього попиту і розвитку вітчизняного виробництва в умовах глобалізації [Текст] / О. В. Михайловська // Економіка України. – 2012. - №8. – С. 64-72.*
11. *Петленко, Ю. В. Удосконалення структури капіталу компанії як умова підвищення її капіталізації [Текст] / Ю. В. Петленко, Г. В. Решетова // Фінанси України. – 2012. - №3. – С. 102-109.*
12. *Поддерьогін, А. М. Фінанси підприємств [Текст] : підручник / А. М. Поддерьогін, Л. Д. Буряк. – К.: КНЕУ, 2004. - 546 с*
13. *Подольська, В. О. Фінансовий аналіз [Текст] / В. О. Подольська, О. В. Яріш. – К., 2007. – 487с.*
14. *Статистична інформації, наведена в розділі «Фінанси» [Електронний ресурс] / Державна служба статистики України. Офіційний веб-сайт. – Режим доступу: http:// ukrstat.gov.ua.*
15. *Тельнова, Г. В. Організація підсистеми гнучкого планування в системі фінансового менеджменту підприємства [Текст] / Г. В. Тельнова. – Економіка і держава. – 2012. - №6. – С. 51-53.*
16. *Харченко, Н. В. Фінансове управління акціонерним товариством [Текст] / Н. В. Харченко // Економіка і держава. – 2012. - №1. – С. 33-36*
17. *Шаблиста, Л. Механізми подолання збитковості підприємств і забезпечення їх фінансової стійкості [Текст] / Л. Шаблиста // Економіка України. – 2009. – №6 . - С.53-65.*

РЕЗЮМЕ

Золотарёва Ольга, Мисюра Арина, Копия Илья

Эффективное управление движением денежных потоков и его роль в обеспечении финансовой устойчивости промышленного предприятия

В статье анализируются основные проблемы в сфере финансирования развития промышленных предприятий за счет собственных источников; определяются содержание и критерии классификации денежных потоков предприятия; обосновывается роль эффективного управления движением денежных потоков в обеспечении финансовой устойчивости промышленного предприятия; выделяются причины несоответствия значений реального потока денежных средств и прибыли, отображенной в отчетности; предлагаются систематизированные мероприятия для оптимизации баланса денежного потока предприятия.

RESUME

Zolotaryova Olga, Misyura Arina, Kopiya Illya

The effective management of the movement of cash flow and its role in ensuring the financial stability of the industrial enterprises

In the article basic problems in the field of financing of development of industrial enterprises due to own sources are analyzed. Maintenance and criteria of classification of money streams of enterprise are determined. The role of effective management by motion of money streams in providing of financial firmness of industrial enterprise is grounded. The reasons of disparity of values of the real stream of monetary resources and income, represented in accounting, are distinguished. The systematized measures are given for optimization of balance of money stream of enterprise.

Стаття надійшла до редакції 8.10.2012 р.